

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w sprawie zniesienia zakazu przyjmowania Izraelitów do lwowskiego szpitalu powszechnego.

Wysoki Sejmie!

Z powodów w ogólnem naszym sprawozdaniu wyluszczonej, nie mogły jeszcze być ukończone rokowania z c. k. Rządem i z reprezentacją miasta Lwowa, zmierzające do uregulowania stosunku tegoż miasta do lwowskiego szpitalu powszechnego, a tem samem pozostaje dotąd w zawieszeniu kwestya, czy szpital ten ma być uznany za zakład gminny, czy za krajowy.

Za tem idzie niemożność ostatecznego usunięcia wyjątkowych przepisów odnoszących się do tego szpitalu i zupełnego porównania go z innymi szpitalami.

Do takich wyjątkowych przepisów należy ten, mocą którego wzbronione jest przyjmowanie chorych Izraelitów do lwowskiego szpitalu powszechnego, zawarty w Dekrecie kancelaryi nadwornej z d. 2. listopada 1837 r. l. 26881., ogłoszony reskryptem guber. z d. 22. marca 1838. l. 13087. (Dz. U. P. Nr. 45.).

Dekretem tym przyznano wprawdzie w zamian tutejszemu szpitalowi izraelickiemu prawo pobierania legatów przymusowych po zmarłych we Lwowie Izraelitach, tudzież prawo do innych dochodów, a to celem zapewnienia mu funduszków na opędzenie kosztów utrzymania chorych Izraelitów tak miejscowych, jak zamiejscowych, których szpital ten przyjmować jest obowiązany.

Przyznano mu również rozporządzeniami gubern. i namiest. z d. 30. grudnia 1836 r. l. 38786., 21. lipca 1845. l. 36245., 23. stycznia 1852. l. 2196. i 22. czerwca 1852. l. 25486. prawo ściągania w drodze administracyjnej za pośrednictwem naczelników gmin, kosztów kuracyi za obcych żydów bądź od leczonych i ich rodzin, bądź od właściwych kahałów.

Gdy dochody szpitalowi żydowskiemu przyznane nie są dostateczne do należytego utrzymania go, i gdy ściąganie kosztów kuracyi w drodze administracyjnej ograniczone zostało do szpitali powszechnych, nie ma w mowie będący szpital środków dostatecznych do zadość uczynienia włożonym nań obowiązkom, a mianowicie do leczenia wszystkich Izraelitów zamiejscowych, którzy tym sposobem pozbawieni są wszelkiej opieki. gdy zachorują we Lwowie.

Wydziałowi krajowemu, który objął zarząd szpitala powszechnego lwowskiego, pod warunkiem zachowania istniejących dyrektyw i normowanych urzędzeń, dopóki takowe w drodze ustawodawczej zmienione nie zostaną, nie wolno samowolnie zmieniać przepisu, zwłaszcza że takowy ma moc ustawy.

Zważywszy wszelako, iż sama ludzkość nakazuje zniesienie tego prawa wyjątkowego, zważywszy dalej iż należy, ile możności dożyć do zniesienia wszelkich praw wyjątkowych i że wys. Sejm. orzekając równouprawnienie Izraelitów, objawił wyraźnie chęć porównania ich z resztą ludności pod względem praw i obowiązków, sądzi Wydział krajowy, iż nie czekając ostatecznego uregulowania stosunków lwowskiego szpitala powszechnego, należy już teraz usunąć rażący wyjątek, który w żadnym innym z naszych szpitali powszechnych nie ma miejsca.

Stawiając odpowiedni wniosek, nie możemy zataić, iż gdy reprezentacya miasta Lwowa upiera się przy niepłaceniu tutejszemu szpitalowi kosztów kuracyi za swoich ubogich, pomnożenie liczby chorych do tej kategorii należących, musi powiększyć deficyt szpitalny.

Będzie to tylko chwilowem złem, gdyż w końcu muszą te koszta być zapłacone albo z funduszów miejskich, jak mniema Wydział krajowy, albo z funduszu krajowego jak chce reprezentacya miasta Lwowa.

Fundusz szpitalny nie będzie więc narażony na straty z tego powodu i tylko fundusz krajowy może być chwilowo pociągnięty do dania większych zaliczek, na rachunek kosztów leczenia do zwrotu od gminy miasta Lwowa wykazywanych.

Z tych powodów uprasza Wydział krajowy:

Wysoki Sejm raczy uchwalić dołączony projekt do Ustawy.

Lwów dnia 18. października 1872.

W zastępstwie JO. kr. Marszałka:

Oktaw Pietruski

Członek Wydziału krajowego.

Sprawozdawca:

Cezary Haller

Członek Wydziału krajowego.

U s t a w a

z dnia ..... obowiązująca w Królestwie
Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Me-go Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. 1.

Od dnia 1. stycznia 1873 r. przyjmowani będą do lwowskiego szpitalu powszechnego chorzy Izraelici na równi z chorymi innych wyznań.

Art. 2.

Od tegoż dnia wpływać będą, Najwyższym Dekretem z 19. sierpnia 1816 r. ustanowione, a Dekretem kancelaryi nadwornej z d. 2. listopada 1837, żydowskiemu szpitalowi lwowskiemu przyznane legata przymusowe od spadku po Izraelitach w obrębie miasta Lwowa stałe zamieszkanie mających, do kasy lwowskiego szpitalu powszechnego.

Art. 3.

Przepisy przeciwne powyższym postanowieniom znoszą się.

Art. 4.

Wykonanie niniejszej Ustawy, polecam mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

U s t a w a

z dnia 21 października 1913 r. o powiększeniu w Królestwie Galicyi i Lodomeryi i Wielkiem Księstwie Krakowskiem. Zgodnie z uchwałą Sejmiku Jego Królestwa Galicyi i Lodomeryi i Wielkiem Księstwie Krakowskiem, rozporządzeniem następuje:

Art. 1.

Od dnia 1 stycznia 1913 r. przyjmowani będą do lwowskiego sądu powozowego chorążcy i strażnicy na równi z chorążymi innymi wżanymi.

Art. 2.

Od tego dnia wprawdzie sądy Najwyższymi Dekretami z 19 sierpnia 1816 r. ustanowionymi, a Dekretami kancelaryjnymi z dnia 2 listopada 1831 r. i z 15 października 1837 r. zmienionymi, w sprawie powozów i strażników po karciach w sprawie miasta Lwowa stała komisja nadzorcza, do kasy lwowskiej sądu powozowego.

Art. 3.

Przepisy powyższe powozów i strażników nie mają zastosowania.

Art. 4.

Wykonanie niniejszej ustawy polecają ministrowi spraw wewnętrznych.